

Húsvét 3. vasárnap 2012.

Bevezető

A mai, húsvét 3. vasárnapjának evangéliumában hallani fogunk az elbizonytalanodott, tétlen apostoloknak a feltámadt Krisztussal való találkozásáról, s ennek rájuk történt hatásáról.

Ránk szomorú helyzetünk miatt elkedvetlenedettek, milyen háttal van a Jézussal való találkozásunk a szentmisében?

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket!

Kirie litánia

Jézus Krisztus! Miként a töprengő tanítványoknak megjelenéssel megerősítetted a hitüket, úgy erősítsd meg a mi hitünket is. Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus! Miként a tanítványokba, úgy belénk is a Szentírás magyarázatával önts hitet és reményt! Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus! Aki az apostolokkal történő együtt étkezéssel adtál nekik végleges bizonyosságot, úgy adj nekünk is az Eucharisztia vételével szilárd bizonyosságot. Uram irgalmazz!

Evangélium után

Ha az evangéliumokban leírt történetekben csak korabeli beszámolókat látunk, és nem vesszük észre a számunkra kiemelten fontos modellt, azt tudni illik, hogy az apostolok a feltámadással kapcsolatos tényekről beszélgetnek. Akkor könnyen átsiklunk a nekünk szóló mondanivalóról.

Vajon hány családban folyik e napokban, főleg vasárnaponként a beszéd a feltámadásról? Nemde, ha egyáltalán szóba kerül, hamar hétköznapi témákra terelődik a szó: Beszélünk háztartásunkról, a gyerekek-

ről, politikáról, stb. Ha most Jézus „egyszerre” megjelenne közöttünk ugye, zavarba jönnénk?

Miként a hihetetlen és az egész világra kiterjedő hatalmat ajándékozó apostolaival, úgy velünk sem tereferélni óhajt Jézus, hanem meg akarja mutatni magát a saját realitásában. Meg akarja mutatni, hogy ő egyszerre mindennapjaink társa, a történelem beteljesítője, a szenvedések és halál felszámolója és az ígélet hordozója. Találkozni és beszélgetni akar velünk, az apostoloknak mondott hasonló tényekről és feladatokról. Mert erősíteni akarja hitünket, hogy miként az apostolok, úgy mi is tanúi legyünk e világban.

Üdvös és hasznos annak a csodálatos isteni pedagógiának az áttekintése, amely felépíti apostolaiban lépésről lépésre a feltámadás hitét. **Az első lépés:** az üres sír látványa. A feltámadást senki sem látta. De az üres sír, amelyet katonák őriztek, eszébe juttatta az apostoloknak Jézus ígéletét: "A Messiásnak szenvednie kell, és harmadnapra föl kell támadnia a halálból. **A második lépés:** az üres sír mellett isteni küldött jelenik meg a halott Krisztust kereső jámbor asszonyoknak, és tudomásukra hozza: „Ne féljete! Ti a keresztre feszített názáreti Jézust kerseitek. Föltámadt! Nincs itt!"

Mindez azonban nem lett volna elegendő ahhoz, hogy eloszlassa az apostolok kételyeit, és szilárd alapot vessen hitüknek. Ezért jönnek további egyre meggyőzőbb tények.

Nem isteni küldött, hanem maga, a feltámadt Krisztus jelenik meg megdicsőült testével az apostolok közösségében. Hangsúlyozom:

„megdicsőült testével”, amely be tud lépni a mi tér-idő dimenziós világunkba és ki is tud abból lépni, és ezt ismételten meg tudja tenni. Azután meg át tud jutni a falakon is, sokkalta inkább, mint az elektromágneses hullámok, a mobiltelefonok, rádiók és TV-ék hullámai.

Érthető, hogy amikor ezt a megdicsőült testet látják az apostolok, nem akarnak hinni a szemüknek, és azt gondolják, hogy szellemet látnak. Úgy látszik, hogy feltámadása által Jézus külső megjelenése is annyira megváltozott, hogy apostolai számára sem volt könnyű felismerni. Érthető, hiszen teste már megdicsőült test volt. Ezért az Úr Jézusnak különféle módon kellett meggyőznie őket testi valóságáról. A közös étkezéseik alkalmával, s az utolsó vacsora is emlékeztető **sajátos kenyértörésével**, de a mai evangéliumban említett étkezésével is.

Tette ezt azért, hogy tanúi legyenek mindezeknek, és bátran, elszántan, igazuk tudatában hirdessék minden népnek Jézus föltámadását, amely fundamentuma a krisztusi hitnek, a krisztusi tanításnak.

A legtöbb ember önként és szívesen beszámol életének egy-egy jelentősebb eseményéről. Szívesen beszél nem mindennapos élményeiről. Amikor egy ilyen élmény után találkozunk egymással, mindig így szoktuk kezdeni: Képzeld, mit láttam, kivel találkoztam, mi történt velem!

Elképzelhetjük, hogy az apostolok számára milyen rendkívüli élményt jelentett a föltámadt Jézussal történt találkozásuk, és milyen óriási

belső késztetést, hogy arról szóljanak.

Az Úr Jézus ugyanis ezért győzte meg apostolait föltámadásának tényéről, hogy hitünk alapját másoknak is bátran elmondják. És ezt elfogadva, fogadják el a Föltámadottnak a tanítását.

Tudjuk, hogy Jézus föltámadása volt az apostolok evangéliumhirdetésének a kiindulópontja. Gondoljunk csak Péter apostol első pünkösd-i csodás hatású beszédére. - És csak a feltámadásról szóló bevezető rész elmondása után szóltak életéről és haláláról, tetteiről és tanításáról, a Tőle kapott megbízatásukról.

Tudjuk, hogy nem volt könnyű ezen megbízatásuk teljesítése. Már a kezdet kezdetén megtiltották nekik a főpapok, hogy Jézusról prédikáljanak. Később pedig a Római Birodalomban kegyetlenül üldözték az evangélium hirdetőit és mindazokat, akik Jézus tanítványainak vallották magukat.

A történelem folyamán szinte állandóan! De talán sohasem annyira, mint napjainkban. Napjainkban 5 percenként válik vértanúvá egy keresztény. Ennek ellenére a minap olvasott statisztika szerint, évről évre nő a hívők, az Istenben hívők száma, magyar földön is. Mert Egyházunk hűségesen teljesíti Jézus parancsát, hirdeti tanítását Az Ő nevében hirdeti a megtérést és bűnbocsánatot minden népnek, népünknek is, mert csak a megtérés hozhat bűnbocsánatot, erkölcsi tisztulást, újraéledést és föltámadást népünk számára.

Amen

F. F.